

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กิตติศักดิ์ ปรกติ. (2546). การปฏิรูประบบกฎหมายไทยภายใต้อิทธิพลยุโรป. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- มานิตย์ จุมปา. (2552). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสหรัฐอเมริกา. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2542). ศาลปกครองไทย: วิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบ โครงสร้าง อำนาจหน้าที่และการบริหารงานบุคคลกับศาลปกครองอังกฤษ ฝรั่งเศสและเยอรมนี. กรุงเทพฯ: นิติธรรม.
- วรรณชัย บุญบำรุง, ธนกร วรปรัชญากุล และสิริพันธ์ พลรบ. (2548). หลักและทฤษฎีกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เล่ม 2 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- ศนันท์กรณ์ (จำปี) โสคติพันธุ์. (2549). คำอธิบายนิติกรรม สัญญา (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- สมยศ เชื้อไทย. (2534). วิชากฎหมายแพ่ง: หลักทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- อุกฤษ มงคลนาวิน. (2514). ประวัติศาสตร์กฎหมายต่างประเทศ (สากล) (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ศาลทรัพย์สินทางปัญญา. (2541). วารสารกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ : ฉบับพิเศษครบรอบ 1 ปี ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง. กรุงเทพฯ: ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง.

บทความ

- จรัญ ภักดีชนากุล. (2548, ตุลาคม). “แนวทางการพัฒนากฎหมายพาณิชย์ในประเทศไทย.” วารสารกฎหมาย นิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 24, 2. หน้า 27.
- พิมลรัตน์ วรรณนะหทัย. (2548, เมษายน-พฤษภาคม). “ศาลพาณิชย์ฝรั่งเศส.” วารสารศาลยุติธรรม, 5, 3. หน้า 57.
- เมธี ศรีอนุสรณ์. (2548). “รายงานผลการศึกษาแนวทางในการปรับปรุงระบบกฎหมายพาณิชย์และกระบวนการพิจารณาคดีพาณิชย์.” วารสารข่าวกฎหมายใหม่, 3, 51. หน้า 5.

วิชัย อริยะนันท์ทกะ. (2540, กรกฎาคม). “การระงับข้อพิพาทที่เกิดจากสัญญาการค้าระหว่างประเทศ.” *ดูเฉพาะ*, ปีที่ 44, เล่มที่ 3. หน้า 106.

วิทยานิพนธ์

สุครัก สุขสว่าง. (2549). การดำเนินคดีพาณิชย์ที่มีประสิทธิภาพในประเทศไทย: วิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ พ.ศ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

อภิชาติ ผลเจริญพงศ์. (2549). อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

เอกสารอื่นๆ

คณะอนุกรรมการดำเนินการจัดทำข้อเสนอการแยกคดีพาณิชย์ออกจากคดีแพ่ง. (2548). เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง แนวทางในการปรับปรุงระบบกฎหมายพาณิชย์และกระบวนการวิธีพิจารณาคดีพาณิชย์และร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง. วันอาทิตย์ที่ 28 สิงหาคม 2548 ณ โรงแรมเชอราตัน จังหวัดเชียงใหม่.

ณัฐพงศ์ โปษกะบุตร. (2551). ศาลพาณิชย์และวิธีพิจารณาคดีพาณิชย์. เอกสารทางวิชาการ หลักสูตรผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง รุ่น 11.

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม. (2550). โครงการติดตาม ประเมินผล และพัฒนารูปแบบและแนวทางการลดปริมาณคดีชั้นศาล ปีงบประมาณ 2550.

สำนักงานศาลยุติธรรม. (2549). โครงการวิจัยแยกคดีพาณิชย์ออกจากคดีแพ่ง (สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์). กรุงเทพฯ: สำนักงานศาลยุติธรรม.

สุวิชา นาควัชร. (2549). วิเคราะห์ผลกระทบของการจัดตั้งศาลพาณิชย์ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง. หลักสูตรผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง (บ.ย.ส.) รุ่นที่ 9.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การก่อให้เกิดสัญญา คำมั่น. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2553,

จาก <http://e-learning.mfu.ac.th/mflu//1602203chap.7htm/>

การค้าระหว่างประเทศ. สืบค้นเมื่อ 21 พฤษภาคม 2553,

จาก <http://www.law4v.com/index.php?mo=14&newsid=134215/>

ข้อกำหนด และความหมาย INCOTERMS 2000. สืบค้นเมื่อ 8 กันยายน 2553.

จาก <http://th.seafly-services.com/tools/incoterms.html>.

จิตรพรต พัฒนสิน. (2549). การปฏิรูปศาลฎีกาของประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 9 พฤษภาคม 2553,

จาก <http://library.uru.ac.th/webdb/images/krisdika.go.th-11.pdf>

จรัญ โฆษณานันท์. นิติศาสตร์แพกคอก. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2553,

จาก <http://www.midnightuniv.org/midschool2000/newpage5.htm/>

ธรรมนิศย์ สุมันตกุล. (2550). การจัดทำประมวลกฎหมายในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 8

เมษายน 2553, จาก <http://library.uru.ac.th/webdb/images/krisdika.go.th-43.pdf>

บรรจบ จอมใจเหล็ก. (2552). นิติศาสตร์แพกคอก. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2553,

จาก <http://www.midnightuniv.org/midschool2021//newpag1.htm/>

ประวัติศาสตร์ภาษีอากรกลาง. สืบค้นเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2553,

จาก http://www.taxc.coj.go.th/about_history.htm/

พันธุ์ทิพย์ กาญจนจิตรรา สายสุนทร. (2548). ปัญหาเงื่อนไขการรับรองคำพิพากษาของศาล

ต่างประเทศ. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2553, จาก

http://cdn.learners.in.th/assets/media/files/000/212/008/original_acharnpuntip.doc?1285434149/

ศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์. (2548). ข้ามฟุจิไปสู่ดินแดนแห่งนวัตกรรม. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2553,

จาก <http://www.ppty.ago.go.th/data/fuji.doc/>

สุชิน สมุทวนิช. (2549). INCOTERMS 2000. สืบค้นเมื่อ 21 กันยายน 2553,

จาก <http://www.marinerthai.com/articles/inco2k.htm/>

สัญญาซื้อขายระหว่างประเทศกับขอบเขตการบังคับใช้ CISG. สืบค้นเมื่อ 7 พฤษภาคม 2553,

จาก <http://gotoknow.org/blog/pirachaya/259379/>

What Is the Uniform Commercial Code (UCC). สืบค้นเมื่อ 8 เมษายน 2552,

จาก <http://www.wisegeek.com/what-is-the-uniform-commercial-code-ucc.htm/>

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

Elliot J. Hahn. Perspective. (1983). **An Overview of the Japanese Legal System.** p. 518.

HIROSHI ODA. (1997). **THE BASIC JAPANESE LAW 209.**

ZENTARO KITAGAWA. (1983). **DOING BUSINESS IN JAPAN Volume I.** pp. (2-2)- (2-3).

ARTICLE.

Mark D. West. (2000, August) "III Private Ordering in Japan Private Ordering at the World
First Future Exchange." **Symposium Empirical Research in Commercial
Transaction.** Mich.L.Rev. 2547. p. 98.

ภาคผนวก

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์และ
วิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ พ.ศ.

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.

เป็นปีที่ ... ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ และให้มีวิธีพิจารณาคดี
ทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่ง
มาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและ
พาณิชย์และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่าง
ประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์” หมายความว่า ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์
กลางและศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค

“คดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์” หมายความว่า คดีแพ่งและคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจ
พิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาที่ศาลทรัพย์สิน
ทางปัญญาและพาณิชย์รับไว้พิจารณาพิพากษาคด้วย

“คดีพาณิชย์” หมายความว่า คดีที่เกี่ยวกับธุรกรรมทางพาณิชย์ในประเทศและคดีที่เกี่ยวกับธุรกรรมทางการค้าระหว่างประเทศ

“ผู้ประกอบการค้าพาณิชย์” หมายความว่า นิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไรมาแบ่งปันกัน ไม่ว่าจะเป็นิติบุคคลตามกฎหมายไทย หรือกฎหมายต่างประเทศ ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน และผู้ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราวตามประมวลรัษฎากร

“ข้อกำหนด ” หมายความว่า ข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่ออกโดยอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางโดยอนุมัติของประธานศาลฎีกา

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ในการตีความบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การอุดช่องว่างแห่งกฎหมาย และการตีความนิติกรรมสัญญาทางพาณิชย์และการค้าระหว่างประเทศ ให้คำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้เป็นหลักในการพิจารณาพิพากษาของศาล

- (๑) มาตรฐานและความเจริญก้าวหน้าในทางการค้าพาณิชย์
- (๒) ประเพณีทางการค้าและแนวทางปฏิบัติทางการค้าในสาขาที่เกี่ยวข้อง
- (๓) วิธีปฏิบัติในครั้งก่อน ๆ ระหว่างคู่กรณี ทั้งในการทำธุรกรรม และในการชำระหนี้ และ
- (๔) มาตรฐานในทางปฏิบัติของผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ที่สุจริต

มาตรา ๗ ในคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ การทำธุรกรรม การใช้สิทธิ การชำระหนี้ การปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อตกลง การดำเนินคดี รวมทั้งการกระทำอื่นใด ต้องกระทำโดยสุจริตและเป็นธรรม ผู้ที่ไม่ปฏิบัติเช่นนี้ จะอาศัยการกระทำนั้นมาเป็นเหตุฟ้องร้องบังคับคดีหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในทางคดีมิได้

การกระทำโดยมุ่งแสวงหาประโยชน์โดยไม่เป็นธรรม หรือมุ่งแสวงหาประโยชน์ของตนแต่ฝ่ายเดียว โดยไม่นำพาต่อความเสียหายของผู้อื่น การไม่ใช้สิทธิ การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทาง

การค้าพาณิชย์หรือการไม่กระทำการใดที่ควรต้องกระทำภายในเวลาอันควรโดยปราศจากเหตุอันชอบธรรม ตลอดจนการจงใจหลีกเลี่ยงกฎหมายที่มุ่งจะคุ้มครองประโยชน์สาธารณะและการกระทำที่ผู้อื่นต้องเสียหายโดยประมาณเลินเล่ออย่างร้ายแรงให้ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่สุจริตและไม่เป็นธรรม

มาตรา ๘ ในกรณีที่การผิดสัญญาหรือผิดนัดชำระหนี้ของลูกหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเกิดขึ้นเพราะเหตุแห่งวิกฤติการณ์หรือความผันผวนทางเศรษฐกิจของโลกหรือของประเทศ อุบัติภัยร้ายแรงทางธรรมชาติหรือเหตุอื่นอันไม่อาจคาดหมายได้ในทำนองเดียวกัน ศาลมีอำนาจลดค่าเสียหาย ดอกเบี้ย หรือประโยชน์อื่นใดที่ทำนองเดียวกันได้ตามสมควร โดยพิเคราะห์ถึงภาวะทางเศรษฐกิจ ทางได้เสียของกลุ่มสัญญาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ความสุจริต ความรุนแรงและลักษณะแห่งวิกฤติการณ์หรือความผันผวนทางเศรษฐกิจหรืออุบัติเหตุอื่นอันไม่อาจคาดหมายได้ดังกล่าวว่าเป็นเหตุที่ทำให้เกิดการผิดสัญญาหรือผิดนัดชำระหนี้ขึ้นโดยตรงหรือโดยประการอื่นมากน้อยเพียงใด

ในกรณีที่เหตุการณ์ตามวรรคหนึ่งมีความรุนแรงถึงขนาดที่ทำให้การบังคับตามนิติกรรมสัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ เกิดความไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง ศาลอาจลดหรือเพิ่มหนี้ตามนิติกรรมสัญญานั้นได้ตามสมควรตามหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้ประกอบการค้าพาณิชย์จะต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่กัน เนื่องจากหนี้ในทางการค้าพาณิชย์ แต่มิได้มีข้อตกลงหรือบทกฎหมายใดกำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารพาณิชย์ในประเทศประกาศเรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี

ในกรณีที่ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เงิน ถึงแม้ลูกหนี้จะไม่มีหน้าที่ชำระดอกเบี้ยอยู่ก่อนผิดนัด ก็ให้ลูกหนี้ชำระดอกเบี้ยในอัตราตามวรรคหนึ่งแก่เจ้าหนี้ในระหว่างผิดนัดด้วย แต่ถ้าลูกหนี้ต้องชำระดอกเบี้ยอัตราใดก่อนผิดนัดอยู่แล้วก็ให้ลูกหนี้ชำระดอกเบี้ยในอัตรานั้นต่อไป โดยศาลอาจกำหนดอัตราดอกเบี้ยให้สูงขึ้นได้ตามที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี แต่ต้องไม่เกินหนึ่งเท่าของอัตราดอกเบี้ยที่ลูกหนี้ต้องชำระอยู่ก่อนผิดนัด

ในกรณีที่ไมอาจหาอัตราเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่งได้ ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี

ในสัญญาเบิกเงินเกินบัญชีหรือสัญญาบัญชีเดินสะพัดนั้น หากมีการตกลงให้คิดดอกเบี้ยในดอกเบี้ยที่ค้างชำระ การคิดดอกเบี้ยดังกล่าวจะกระทำได้ตราบเท่าที่ซึ่งมีการเดินสะพัดทางบัญชีกันอยู่เท่านั้น

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่นที่บังคับให้นิติกรรมใดต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ จึงจะฟ้องร้องบังคับคดีกันได้นั้น ไม่นำมาใช้บังคับแก่ธุรกรรมทางพาณิชย์และการค้าระหว่างประเทศในคดีพาณิชย์ที่มีหลักฐานเป็นหนังสือ แม้จะไม่มี การลงลายมือชื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายไว้

ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่นบังคับให้สัญญาต่างตอบแทนในทางการค้าพาณิชย์ใดจะต้องทำตามแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง ถึงแม้คู่สัญญายังมิได้ทำให้ถูกต้องตามแบบนั้น แต่หากคู่สัญญาฝ่ายใดได้ปฏิบัติการชำระหนี้ของตนตามสัญญานั้นครบถ้วนแล้ว ให้ถือว่าสัญญานั้นยังคงมีผลผูกพันกันระหว่างคู่สัญญา และให้คู่สัญญาฝ่ายนั้นมีสิทธิฟ้องบังคับให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติการชำระหนี้ตอบแทนได้

มาตรา ๑๐/๑ ในกรณีที่มีการทำนิติกรรมสัญญาในทางการค้าพาณิชย์กันด้วยวาจาระหว่างผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชอบที่จะทำหนังสือยืนยันการเกิดและสาระสำคัญของนิติกรรมสัญญานั้นส่งไปยังคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งภายในเวลาอันสมควร เพื่อให้ฝ่ายที่ได้รับหนังสือยืนยันทำการตรวจสอบการเกิดและสาระสำคัญแห่ง นิติกรรมสัญญาดังกล่าวตรงตามที่ได้กระทำกันไว้หรือไม่ ในกรณีเช่นนี้ หากฝ่ายที่ได้รับหนังสือยืนยันมีข้อคัดค้านประการใดจะต้องทำ คำคัดค้านเป็นหนังสือแจ้งกลับไปยังฝ่ายที่ส่งหนังสือยืนยันภายในสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือยืนยัน มิเช่นนั้นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าได้มีการทำนิติกรรมสัญญาระหว่างคู่กรณีตามหนังสือยืนยัน¹ ดังกล่าว และให้ถือว่าหนังสือยืนยันที่มีคำคัดค้านนั้นเป็นหลักฐานแห่งนิติกรรมสัญญา ตามมาตรา ๑๐ ด้วย

¹ U.C.C. Official text and Comments, 2005 Edition, Article II Section 2 – 201(2) as amended. in 2003, P.P. 93 - 94

Article II section 2-201(2)

“Between merchants if within a reasonable time a record in confirmation of the contract and sufficient against the sender is received and the party receiving it has reason to know its contents, it satisfies the requirements of subsection (1) against the recipient unless notice of objection to its contents is given in a record within 10 days after it is received.”

Section 2 – 103 (1) (m)

“Record” means information that is inscribed on a tangible medium or that is stored in an electronic or other medium and is retrievable in perceivable form.

มาตรา ๑๐/๒ การโอนสิทธิเรียกร้องในสัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ให้กระทำได้โดยสัญญาระหว่างผู้ทรงสิทธิกับผู้รับโอน เว้นแต่การโอนนั้นจะทำให้ภาระหรือความเสี่ยงของลูกหนี้แห่งสิทธิเปลี่ยนแปลงไปหรือเพิ่มขึ้นอย่างมาก หรือจะทำให้โอกาสที่ลูกหนี้แห่งสิทธิจะได้รับชำระหนี้ต่างตอบแทนต้องลดน้อยถอยลง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่สัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าพาณิชย์มีข้อกำหนดห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไว้อย่างชัดเจน เว้นแต่คู่สัญญาฝ่ายที่ประสงค์จะโอนสิทธิได้ชำระหนี้ในส่วนของตนครบถ้วนหมดแล้ว หรือสิทธิที่จะโอนนั้นเป็นเพียงสิทธิเรียกเอาค่าเสียหายหรือเบี้ยปรับที่เกิดจากการที่ลูกหนี้แห่งสิทธิผิดสัญญา

สัญญาโอนสิทธิเรียกร้องตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง จะต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนเป็นสำคัญ และได้แจ้งการโอนนั้นไปยังลูกหนี้แห่งสิทธิแล้ว จึงจะยกขึ้นยันลูกหนี้แห่งสิทธิหรือบุคคลภายนอกได้ แต่ในระหว่างผู้โอนกับผู้รับโอนนั้น หากมีหลักฐานการโอนเป็นหนังสือ หรือวางมัดจำ หรือชำระหนี้ตอบแทนการโอนไปบางส่วนแล้ว สัญญาโอนสิทธิเรียกร้องนั้นย่อมมีผลบังคับระหว่างกันเองได้

การโอนหนี้ในสัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ จะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าหนี้จึงจะมีผลผูกพันเจ้าหนี้ได้ หากเจ้าหนี้มิได้ให้ความยินยอมแก่การโอนนั้นผู้โอนก็ยังคงต้องผูกพันต่อเจ้าหนี้อยู่เช่นเดิม ทั้งเจ้าหนี้ยังมีสิทธิบังคับชำระหนี้เอาจากผู้รับโอนได้อีกทางหนึ่งด้วย แต่หากเจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้จากผู้รับโอนแล้วไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้โอนย่อมหลุดพ้นจากหนี้²

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มิมีข้อตกลงกันเป็นหนังสือระหว่างผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ว่าเอกสารใดที่เกี่ยวข้องกับนิติกรรมสัญญาหรือการประกอบกิจการค้าพาณิชย์ของบุคคลดังกล่าวจะต้องทำหรือจัดให้มีขึ้น โดยองค์กรหรือบุคคลภายนอก ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเอกสารที่องค์กรหรือบุคคลภายนอกนั้นทำหรือจัดให้มีขึ้นเป็นเอกสารที่แท้จริงและถูกต้อง

มาตรา ๑๒ ผู้ประกอบการค้าพาณิชย์อาจตกลงกันเป็นหนังสือให้สิทธิเรียกร้องตามนิติกรรมสัญญาทางการค้าพาณิชย์ที่คู่กรณีมีต่อกันหรือมีต่อลูกหนี้คนเดียวกัน เป็นสิทธิเรียกร้องด้วยสิทธิที่มีสภาพบังคับหลังจากสิทธิเรียกร้องรายอื่น

² ที่มา: U.C.C. Article 2 Section 2-210 ตูรายละเอียดใน Uniform Commercial code, Official Text and Comments, 2005 Edition, p.p. 106-108)

มาตรา ๑๓ อายุความแห่งสิทธิเรียกร้องตามธุรกรรมในคดีพาณิชย์นั้น หากมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น กำหนดอายุความไว้เกินกว่าสองปี ก็ให้มีอายุความลดลงเหลือเพียงสองปี

หมวด ๒

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางขึ้น โดยให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเปลี่ยนสถานะเป็นศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง

ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางมีเขตอำนาจตลอดกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี แต่บรรดาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่เกิดขึ้นนอกเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางจะยื่นฟ้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางก็ได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางที่จะไม่ยอมรับพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งที่ยื่นฟ้องเช่นนั้นได้

มาตรา ๑๕ การจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ ซึ่งจะต้องระบุเขตศาลและกำหนดที่ตั้งศาลนั้นไว้ด้วย

มาตรา ๑๖ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีต่างๆ ที่ระบุไว้ในวรรคสองถึงวรรคแปด

คดีเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่

- (๑) คดีแพ่งเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง ชื่อทางการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร การออกแบบผังภูมิของวงจรรวม สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ความลับทางการค้า และการคุ้มครองพันธุ์พืช
- (๒) คดีแพ่งเกี่ยวกับสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตาม (๑) หรือสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี
- (๓) คดีอาญาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองชื่อทางการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร การออกแบบผังภูมิของวงจรรวม สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ความลับทางการค้า และการคุ้มครองพันธุ์พืช

- (๔) คดีอาญาเกี่ยวกับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๗๕ และคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดดังกล่าว
- (๕) คดีแพ่งหรือคดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์หรือสื่อสารสนเทศอย่างอื่น

คดีเกี่ยวกับธุรกรรมทางพาณิชย์ในประเทศ ได้แก่

- (๑) คดีที่พิพาทกันตามธุรกรรมการซื้อขาย แลกเปลี่ยนสินค้า หรือการให้บริการที่คู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับธุรกรรมดังกล่าวโดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๒) คดีที่เกี่ยวกับการให้บริการทางการเงินหรือสินเชื่อของธนาคารหรือสถาบันการเงินแก่ผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับการให้บริการดังกล่าวโดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๓) คดีเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงิน ตราสารทางการเงิน ตราสารหนี้ อนุพันธ์ทางการเงินที่คู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนดังกล่าวโดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๔) คดีที่พิพาทกันตามสัญญาร่วมค้า ร่วมลงทุน สัญญาตัวแทนจำหน่าย หรือจัดการจำหน่ายสินค้า หรือสัญญาแฟรนไชส์ที่คู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับสัญญาดังกล่าวโดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๕) คดีที่พิพาทกันตามสัญญาขนส่งที่คู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับสัญญาขนส่งดังกล่าวโดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๖) คดีที่พิพาทกันตามสัญญาประกันภัยที่มีไข่ประกันชีวิตที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์

- (๗) คดีแพ่งที่พิพาทกันตามรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับหลักทรัพย์หรือทุน ที่คู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับรัฐธรรมนูญดังกล่าว โดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๘) คดีเกี่ยวกับนิติกรรมหรือสัญญาทางการค้าพาณิชย์อย่างอื่นที่คู่สัญญาทุกฝ่ายเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับนิติกรรมหรือสัญญาดังกล่าว โดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรม หรือนิติเหตุที่เกี่ยวข้องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๙) คดีที่พิพาทกันตามสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท การดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท และการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
- (๑๐) คดีแพ่งตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

คดีเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญทางการค้าระหว่างประเทศ ได้แก่

- (๑) คดีเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างประเทศ การให้บริการระหว่างประเทศ การขนส่งระหว่างประเทศ การประกันภัย และนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๒) คดีเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตรา ตราสารทางการเงิน ตราสารหนี้ หรืออนุพันธ์ทางการเงินระหว่างประเทศ และนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๓) คดีเกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิต ตัวเงินเรียกเก็บ หรือทรัสต์รีซีพที่ออกเกี่ยวข้องกับธุรกรรมตาม (๑) หรือ (๒) ของวรรคนี้และนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๔) คดีเกี่ยวกับการกักเรือ

คดีแพ่งเกี่ยวกับการทุ่มตลาด การอุดหนุนสินค้าหรือการให้บริการจากต่างประเทศ

คดีแพ่งหรือคดีอาญาที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

คดีแพ่งเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการเพื่อระงับข้อพิพาทตามวรรคสองถึงวรรคหก

คดีพาณิชย์ตาม วรรคสามหรือวรรคสี่ที่คู่กรณีได้ตกลงกันเป็นหนังสือให้ฟ้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ถึงแม้ว่ามูลคดีนั้นมิได้เกิดในราชอาณาจักร และคู่ความทุกฝ่ายมิได้มีสัญชาติไทยและมีได้มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรก็ตาม ก็ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์มีอำนาจรับพิจารณาพิพากษาคดีนั้นได้

คดีอาญาที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นเด็กซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเมื่ออายุ ยังไม่เกิน สิบแปดปีไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ศาลยุติธรรมชั้นต้นอื่นรับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทาง ปัญญาและพาณิชย์ไว้พิจารณาพิพากษา

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรือศาล ยุติธรรมชั้นต้นอื่น และศาลได้รับฟ้องคดีนั้นไว้แล้ว ถ้าจำเลยเห็นว่าคดีดังกล่าวเป็นคดีที่มีได้อยู่ หรืออยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ให้จำเลยยื่นคำร้องขอโอนคดีต่อศาล ที่รับฟ้องอย่างช้าในวันครบกำหนดยื่นคำให้การของตน โดยคำร้องต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึงเหตุที่ คดีไม่อยู่ในอำนาจของศาลที่รับฟ้อง และเหตุที่คดีอยู่ในอำนาจของศาลที่ขอให้โอนคดีไป ถ้าศาลที่ รับฟ้องเห็นว่าคำร้องดังกล่าวมีเหตุอันควรสงสัยในเรื่องอำนาจศาลว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของศาล ทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรือไม่ ให้ศาลที่รับฟ้องรอการพิจารณาไว้ชั่วคราว และให้จัดทำ ความเห็นส่งโดยย่อไปให้ศาลที่จำเลยระบุในคำร้องว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจพิจารณาโดยเร็ว และให้ ศาลที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของศาลตน และศาลที่รับ ความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้ ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในศาลที่รับฟ้องนั้นต่อไป

(๒) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของอีกศาลหนึ่งตามที่ผู้ยื่นคำ ร้องอ้าง และศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่ง ความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้โอนคดีไปยังศาลนั้น

(๓) ถ้าศาลรับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกับศาลที่ส่งความเห็นในเรื่องอำนาจศาลใน คดีนั้น ให้ศาลที่รับความเห็นเสนอให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) และคำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาตามวรรค หนึ่ง (๓) ให้เป็นที่สุด

ในกรณีศาลที่รับฟ้องไว้ตามวรรคหนึ่งเห็นเองว่าคดีที่ยื่นฟ้องต่อศาลนั้นเป็นคดีที่มีได้อยู่ หรืออยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ให้ศาลดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้โดย อนุโลม แต่ห้ามมิให้ยกปัญหาดังกล่าวขึ้นดำเนินการหรือวินิจฉัย เมื่อได้มีการเริ่มต้นสืบพยานในคดี นั้นแล้ว ทั้งคู่ความและศาลจะยกปัญหานั้นขึ้นอุทธรณ์หรือวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ไม่ได้

กรณีที่มีการยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ถ้าศาลที่รับคำร้องเห็นว่า คำร้องไม่ชอบหรือไม่เป็น สาระถึงขนาดมีเหตุให้สงสัยในเรื่องอำนาจศาล ให้ศาลนั้นมีคำสั่งยกคำร้อง โดยแสดงเหตุผล

ดังกล่าวไว้ด้วย และภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่ง หากจำเลยไม่เห็นด้วยกับคำสั่งศาล ให้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยวางค่าธรรมเนียมพิเศษเป็นเงินห้าพันบาท เมื่อได้รับคำร้องขอเช่นว่านี้ ให้ดำเนินการต่อไปตามวรรคหนึ่ง

เมื่อมีคำสั่งของศาลหรือคำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาตามวรรคสองแล้ว ให้ศาลที่รับฟ้องมีคำสั่งเกี่ยวกับความรับผิดชอบในค่าธรรมเนียมพิเศษ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ทั้งปวงในการยื่นคำร้องของจำเลย

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ประธานศาลฎีกาได้วินิจฉัยว่าคดีอยู่ในอำนาจของศาลที่รับฟ้องให้ศาลนั้นดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป แต่ถ้าวินิจฉัยว่าคดีอยู่ในอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ศาลที่รับฟ้องมีคำสั่งโอนคดีไปยังศาลดังกล่าว

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีการนำคดีซึ่งมีข้อเท็จจริงเรื่องเดียวกันฟ้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์และศาลยุติธรรมชั้นต้นอื่นเป็นคดีตั้งแต่สองศาลขึ้นไป ถ้าคู่ความหรือศาลเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ในอำนาจของศาลใดศาลหนึ่งที่รับฟ้อง ให้นำความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรือศาลยุติธรรมชั้นต้นอื่น แต่ศาลนั้นมีคำสั่งไม่รับฟ้อง เพราะเหตุว่าคดีดังกล่าวไม่อยู่หรืออยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ หากโจทก์เห็นว่าคดีอยู่ในอำนาจของศาลที่ตนยื่นฟ้อง ให้ยื่นคำร้องภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่งไม่รับฟ้อง เพื่อขอให้ศาลที่ตนยื่นฟ้องจัดทำความเห็นโดยย่อแสดงเหตุที่ไม่รับฟ้องส่งไปยังศาลที่เห็นว่าคดีอยู่ในอำนาจ ในกรณีเช่นนี้หากศาลที่รับคำร้องเห็นว่าคำร้องนั้นไม่เป็นสาระถึงขนาดมีเหตุให้สงสัยในเรื่องอำนาจศาล ให้ศาลสั่งให้ผู้ร้องวางค่าธรรมเนียมพิเศษเป็นเงินห้าพันบาท

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ศาลที่รับคำร้องนั้นดำเนินการทำความเข้าใจส่งไปตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ถ้าศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลที่ส่งความเห็นให้แจ้งไปยังศาลที่ส่งความเห็นพิจารณาสั่งยกคำร้อง และมีคำสั่งเกี่ยวกับความรับผิดชอบในค่าธรรมเนียมพิเศษ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ในการยื่นคำร้องของโจทก์ต่อไป คำสั่งของศาลเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ศาลที่รับความเห็นมีความเห็นแตกต่างจากศาลที่ส่งความเห็น ให้ศาลที่รับความเห็นเสนอปัญหาให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาให้เป็นที่สุด โดยหากประธานศาลฎีกาวินิจฉัยว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของศาลที่โจทก์ยื่นฟ้องไว้แต่แรก ให้ศาลนั้นเพิกถอนคำสั่งไม่รับฟ้องและมีคำสั่งรับคดีนั้นไว้พิจารณาพิพากษาต่อไป กับให้คืนค่าธรรมเนียมพิเศษแก่ผู้ยื่นคำร้อง หากประธานศาลฎีกาวินิจฉัยว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ศาลที่มี

ความเห็นมีคำสั่งยกคำร้องและมีคำสั่งเกี่ยวกับความรับผิดชอบในค่าธรรมเนียมพิเศษต่อไป คำสั่งของศาล เช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด และหากโจทก์นำคดีไปฟ้องยังศาลที่ประธานศาลฎีกาวินิจฉัยว่าคดีอยู่ในอำนาจศาลนั้นจะปฏิเสธไม่รับฟ้องเพราะเหตุอำนาจศาลไม่ได้

กรณีศาลที่โจทก์ยื่นฟ้องมีคำสั่งไม่รับฟ้องและโจทก์มิได้ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง แต่ได้ฟ้องคดีต่ออีกศาลหนึ่ง และศาลดังกล่าวเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ในอำนาจเช่นกัน ให้ศาลนั้นส่งเรื่องไปให้ประธานศาลฎีกาวินิจฉัย โดยให้นำความในมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๓) และมาตรา ๑๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ในระหว่างที่ศาลรอการพิจารณาคดีไว้ชั่วคราวตามมาตรา ๑๘ หรือระหว่างดำเนินการตามมาตรา ๒๐ หากมีกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการสอบสวนพิจารณาบางประการ ให้ศาลที่รับฟ้องหรือศาลที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องไว้มีอำนาจดำเนินการสอบสวนพิจารณานั้นไปพลางก่อนได้ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ในการโอนคดีตามคำสั่งศาลตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าบรรดากระบวนการพิจารณาที่ได้ดำเนินการไปแล้วในศาลที่มีคำสั่งโอนคดีเป็นกระบวนการพิจารณาของศาลที่รับโอนคดีด้วย เว้นแต่ศาลที่รับโอนคดีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

เมื่อมีเหตุต้องฟ้องคดีใดใหม่ต่อศาลที่มีเขตอำนาจ อันเนื่องจากการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าอายุความหรือกำหนดเวลาในการฟ้องคดีครบกำหนดไปแล้วในระหว่างการพิจารณาของศาลหรือของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี หรือจะครบกำหนดก่อนหกสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งของศาลหรือของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี ให้ขยายอายุความหรือกำหนดเวลาการฟ้องคดีออกไปจนถึงหกสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งของศาลหรือของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๓ กรณีที่มีการยื่นคำร้องหรือคำร้องขอถอนการยื่นฟ้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เป็นศาลชั้นต้นตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมและให้นำบทบัญญัติแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมาใช้บังคับแก่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์โดยอนุโลม แต่เพื่อประโยชน์ในอันที่จะได้มีผู้พิพากษาที่มีความรู้ความชำนาญปฏิบัติหน้าที่ในศาลนี้ ให้ผู้พิพากษาในชั้นศาลอุทธรณ์ดำรงตำแหน่งในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ได้

หมวด ๓

ผู้พิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

มาตรา ๒๕ ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ให้มีผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมและประธานศาลฎีกาตามลำดับกำหนด

มาตรา ๒๖ ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางและอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคศาลละหนึ่งคน และให้มี รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๒๗ ผู้พิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับคดีทรัพย์สินทางปัญญาหรือพาณิชย์ โดยมีหลักฐานการศึกษาหรือผลงานเป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ดีสมเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๒๘ ผู้พิพากษาสมทบจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิทางทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าพาณิชย์ ซึ่งคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม และต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) ถึง (๔) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๕) ถึง (๘) ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ได้รับการอบรมในเรื่องความมุ่งหมายของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์และบทบาทหน้าที่ตุลาการมาแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม
- (๔) มีความรู้ความชำนาญทางทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าพาณิชย์ โดยมีหลักฐานการศึกษาหรือผลงานให้เห็นประจักษ์
- (๕) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๖) เป็นผู้หนีสินล้นพ้นตัว

(๗) เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้พิพากษาสมทบหรือเป็นโรคที่ระบุไว้ในประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

(๙) เป็นข้าราชการการเมือง กรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง สมาชิกรัฐสภา ผู้บริหารหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการอัยการ ข้าราชการตำรวจ หรือทนายความ

ผู้พิพากษาสมทบให้ดำรงตำแหน่งคราวละห้าปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกก็ได้

ก่อนเข้ารับหน้าที่ ผู้พิพากษาสมทบต้องปฏิญาณตนต่อหน้าอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ว่าจะปฏิบัติหน้าที่โดยเที่ยงธรรมและรักษาความลับในราชการ

มาตรา ๒๕ ผู้พิพากษาสมทบพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ออกตามวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๒๔

(๕) ขาดการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดถึงสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุ อันสมควร

(๖) ประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่การเป็นผู้พิพากษาสมทบ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) หรือ (๓) ให้นำความกราบบังคมเพื่อทรงทราบ ถ้าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม และให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นตำแหน่ง

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระตามมาตรา ๒๕ (๑) จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งบุคคลซึ่งคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมคัดเลือกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ เว้นแต่วาระของผู้พิพากษาสมทบเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งบุคคลแทนก็ได้ ให้ผู้พิพากษาสมทบซึ่งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนดำรงตำแหน่งแทน

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ยังไม่มีการแต่งตั้งผู้พิพากษาสมทบขึ้นใหม่ หรือมีการแต่งตั้งแล้วแต่ยังไม่ได้เข้ารับหน้าที่ ให้ผู้พิพากษาสมทบซึ่งออกไปตามวาระคงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน และให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่ตนได้นั่งพิจารณาไว้ก่อนจนกว่าจะเสร็จคดีนั้น แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันครบกำหนดออกตามวาระ

มาตรา ๓๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ต้องมีผู้พิพากษาไม่น้อยกว่าสองคน จึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีได้ เว้นแต่คดีอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับหรือในคดีแพ่งซึ่งราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือจำนวนเงินที่ฟ้องไม่เกินสามแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่ในคดีใดที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคแล้วแต่กรณี เห็นว่าคดีนั้นจำเป็นต้องมีผู้พิพากษาสมทบร่วมเป็นองค์คณะด้วย ก็ให้มีผู้พิพากษาสมทบอีกอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดี

ไม่ว่าเวลาใดก่อนวันขึ้นสองสถานหรือวันสืบพยานนัดแรกในคดีแพ่ง หรือวันสืบพยานโจทก์นัดแรกในคดีอาญา หากคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทุกฝ่ายเห็นว่าคดีนั้นจำเป็นต้องมีผู้พิพากษาสมทบร่วมเป็นองค์คณะด้วย ให้คู่ความฝ่ายนั้นยื่นคำร้องขอต่ออธิบดี ผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคแล้วแต่กรณีให้แต่งตั้งผู้พิพากษาสมทบร่วมเป็นองค์คณะด้วย โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นเช่นว่านั้น คำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคแล้วแต่กรณีให้เป็นที่สุด แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคัดค้านผู้พิพากษาสมทบตามมาตรา ๓๖

มาตรา ๓๓ ผู้พิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์คนใดคนหนึ่งแต่ไม่รวมถึงผู้พิพากษาสมทบ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาพิพากษาคดีแพ่งหรือคดีพาณิชย์ ซึ่งราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือจำนวนเงิน ที่ฟ้องไม่เกินสามแสนบาท ราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือจำนวนเงินดังกล่าวอาจขยายได้ โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

(๒) พิจารณาพิพากษาคดีอาญา ซึ่งกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างสูงไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่จะลงโทษจำคุกเกินหกเดือน หรือปรับเกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งโทษจำคุกหรือปรับอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างเกินอัตราที่กล่าวแล้วไม่ได้

(๓) ใต้สวนมูลฟุ้งและมีคำสั่งในคดีอาญา

(๔) ดำเนินกระบวนการพิจารณาหรือออกคำสั่งใด ๆ ซึ่งมีใช่เป็นไปในทางวินิจัยชี้ขาด
ข้อพิพาทแห่งคดี

ผู้พิพากษาประจำศาลไม่มีอำนาจตาม (๑) (๒) หรือ (๓)

มาตรา ๓๔ เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เห็นเป็นการสมควรจะให้ศาล
ยุติธรรมอื่น เจ้าพนักงานศาล หรือเจ้าพนักงานอื่น ทำการสืบพยานหลักฐานส่วนใดส่วนหนึ่งแทน
ได้ การสืบพยานหลักฐานดังกล่าวจะกระทำในศาลหรือนอกศาลก็ได้

ในกรณีที่การสืบพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งเป็นการสืบพยานหลักฐานของฝ่ายโจทก์
ในคดีอาญาจะกระทำกลับหลังจำเลยไม่ได้ ทั้งจะต้องให้จำเลยมีโอกาสดำเนิน
พยานบุคคลหรือคัดค้านพยานหลักฐานอื่น ได้อย่างเต็มที่ เว้นแต่จะเป็นกรณีที่อาจสืบพยานหลักฐาน
กลับหลังจำเลยได้ตามมาตรา ๑๗๒ วรรคสาม มาตรา ๑๗๒ ทวิ มาตรา ๑๗๒ ตริ มาตรา ๑๗๓/๒
วรรคสอง และมาตรา ๒๓๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๓๕ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางหรืออธิบดีผู้
พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค แล้วแต่กรณี หรือผู้ทำการแทน กำหนดเวร
ปฏิบัติกรของผู้พิพากษาสมทบซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่

ผู้พิพากษาสมทบซึ่งนั่งพิจารณาคดีจะต้องพิจารณาคดีนั้นจนเสร็จ เว้นแต่ไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้เพราะเจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอื่น ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่ง
จัดให้ผู้พิพากษาสมทบคนอื่นปฏิบัติหน้าที่แทน

ผู้พิพากษาสมทบจะได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่น
ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๖ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการคัดค้านผู้พิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่งมาใช้บังคับแก่การคัดค้านผู้พิพากษาสมทบโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ผู้พิพากษาสมทบเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการตาม ประมวลกฎหมาย
อาญา

มาตรา ๓๘ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยสำหรับข้าราชการ ตุลาการตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมมาใช้บังคับ แก่ผู้พิพากษาสมทบ โดย
อนุโลม

หมวด ๔

การพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

มาตรา ๓๕ กระบวนพิจารณาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และข้อกำหนดตามมาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนพิจารณาเป็นไปโดยเที่ยงธรรม สะดวก และรวดเร็ว อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง โดยอนุมติประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการไต่ถาม การประนีประนอม ขอมความ การดำเนินกระบวนพิจารณา การรับฟังพยานหลักฐาน การบังคับคดี และวิธีการชั่วคราวเพื่อประโยชน์แก่การบังคับคดีใช้บังคับในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ข้อกำหนดนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๔๑ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางจัดตั้งแผนกไต่ถามคดีประนีประนอมขอมความขึ้นในศาลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้มีผู้พิพากษาหรือผู้พิพากษาสมทบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ว่าจะสามารถทำหน้าที่ในการไต่ถามคดีประนีประนอมขอมความได้อย่างดีตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนดทำหน้าที่ในแผนกดังกล่าว

มาตรา ๔๒ ผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบซึ่งทำหน้าที่ไต่ถามคดีประนีประนอมขอมความ นอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกระบวนพิจารณาพิพากษาตามปกติแล้ว ยังมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการไต่ถามคดีให้คู่ความตกลงกันหรือประนีประนอมขอมความกันในข้อพิพาท แล้วพิพากษาไปตามสัญญาประนีประนอมขอมความนั้น โดยไม่ต้องห้ามมิให้พิพากษาเกินไปกว่าหรือนอกจากที่ปรากฏในคำฟ้อง ทั้งยังให้มีอำนาจหน้าที่ไต่ถามคดีให้เจ้าหน้าที่กับลูกหนี้ได้ตกลงหรือประนีประนอมขอมความกันในข้อพิพาทตามคำร้องขอของเจ้าหน้าที่ที่ถูกโต้แย้งสิทธิในเรื่องที่อาจนำคดีขึ้นสู่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ตามมาตรา ๑๖ ได้ แม้คดีนั้นเจ้าหน้าที่จะได้ยื่นฟ้อง

ต่อศาลก็ตาม และให้มีอำนาจเรียกให้เจ้าหนี้และลูกหนี้มาศาลด้วยตนเองเพื่อการดั่งกล่าวได้ หากสามารถไกล่เกลี่ยให้เจ้าหนี้กับลูกหนี้ได้ตกลงหรือประนีประนอมยอมความกันสำเร็จให้ทำรายงานการดำเนินการเก็บไว้พร้อมคู่ฉบับสัญญาประนีประนอมยอมความ

ในกรณีที่มีการประนีประนอมยอมความกันก่อนฟ้อง หากคู่สัญญาประนีประนอมยอมความประสงค์จะขอให้ศาลมีคำพิพากษาตามยอม ให้เจ้าหนี้ซึ่งเป็นผู้เรียกร้องทำคำฟ้อง ขอให้บังคับลูกหนี้ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความนั้นเสนอต่อศาลโดยเสียดำเนินศาลเพียงร้อยละสิบของค่าขึ้นศาลปกติที่คิดจากทุนทรัพย์ที่เรียกร้องตามสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าว แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าพันบาท และเมื่อลูกหนี้ซึ่งเป็นจำเลยแถลงรับตามคำฟ้องนั้น ก็ให้ศาลมีคำพิพากษาบังคับตามสัญญาประนีประนอมยอมความนั้นต่อไปโดยหากศาลเห็นสมควรก็อาจสั่งให้คืนค่าขึ้นศาลส่วนที่เกินกว่าห้าพันบาทได้อีกด้วย

ในกรณีที่มีการประนีประนอมยอมความกันหลังฟ้องเมื่อศาลมีคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความแล้ว ให้ศาลสั่งคืนค่าขึ้นศาลให้แก่คู่ความได้ไม่เกินร้อยละเก้าสิบของค่าขึ้นศาลที่ได้ชำระไว้

มาตรา ๔๓ ในคดีแพ่งทุกคดีให้ศาลกำหนดวันนัดเพื่อดำเนินการไกล่เกลี่ยให้ คู่ความได้ตกลงกันหรือประนีประนอมยอมความกันในข้อพิพาทอย่างน้อยหนึ่งครั้งก่อน วันนัดที่สองสถานหรือก่อนวันสืบพยานในกรณีที่ไม่มีการชี้สองสถาน เว้นแต่คดีที่มีการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่งแล้ว แต่ตกลงกันไม่ได้

เพื่อประโยชน์ในการไกล่เกลี่ย เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ ศาลอาจขอให้บุคคลใดทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยหรือเข้าร่วมเป็นผู้ไกล่เกลี่ยด้วยก็ได้ โดยให้บุคคลดังกล่าวได้รับค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหาร ศาลยุติธรรมกำหนด

ในกรณีที่ศาลขอให้บุคคลใดทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยหรือเข้าร่วมเป็นผู้ไกล่เกลี่ยด้วยตามวรรคสอง ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เมื่อมีคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ให้ศาลมีอำนาจสั่งจ่ายค่าทนายความให้แก่ทนายความซึ่งได้ช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ตกลงหรือประนีประนอมยอมความกันได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของค่าขึ้นศาลที่คู่ความได้ชำระไว้โดยให้หักเอาจากค่าขึ้นศาลที่จะคืนให้แก่คู่ความก็ได้

มาตรา ๔๔ หากผู้ที่ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยไม่สามารถไกล่เกลี่ยให้คู่ความประนีประนอมยอมความกันได้สำเร็จภายในกำหนดสามเดือน นับแต่วันนัดไกล่เกลี่ยครั้งแรก ผู้ไกล่เกลี่ยอาจส่งเรื่องให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางจ่ายสำนวนให้ ผู้พิพากษาอื่นเป็นองค์คณะดำเนินการสอบสวนพิจารณาสืบพยานหลักฐานและมีคำพิพากษาต่อไป เว้นแต่ถ้าคู่ความทุกฝ่ายตก

ลงกันให้ผู้พิพากษาหรือผู้พิพากษาสมทบนั้นทำการ ไกล่เกลี่ยและดำเนินกระบวนการพิจารณาและพิพากษาคดีนั้นต่อไปก็ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางพิจารณาอนุญาตได้

ห้ามมิให้นำข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำขอ และคำแถลงของกลุ่มที่ปรากฏโดยเฉพาะในกระบวนการพิจารณาชั้น ไกล่เกลี่ยมาใช้ในการพิจารณาพิพากษาคดี และห้ามมิให้รับฟังพยานหลักฐานใดซึ่งคู่ความในกระบวนการพิจารณาการไกล่เกลี่ยโดยคู่ความนั้นได้แถลงว่าต้องการแสดงพยานหลักฐานนั้นเฉพาะในชั้น ไกล่เกลี่ยเท่านั้นเว้นแต่จะเป็นกรณีที่คู่ความฝ่ายนั้นกระทำการโดยไม่สุจริต หรือศาลเห็นว่าพยานหลักฐานนั้นเป็นพยานหลักฐานอันสำคัญ ซึ่งเกี่ยวกับประเด็นข้อสำคัญในคดีและเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปด้วยความเที่ยงธรรม จำเป็นต้องนำพยานหลักฐานนั้นมาใช้วินิจฉัยชี้ขาดคดีนั้น

มาตรา ๔๕ การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาหนึ่งปี โดยในคดีอาญาให้นับตั้งแต่วันที่ยื่นคำฟ้อง ส่วนในคดีแพ่งให้นับตั้งแต่วันที่ผู้ไกล่เกลี่ยอาจส่งเรื่องคืนให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง หรือนับตั้งแต่วันที่สองสถานในกรณีที่มีการชี้สองสถาน เว้นแต่กรณีมีเหตุขัดข้องให้ศาลขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ครั้งละไม่เกินสามเดือน

ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกัน โดยไม่เลื่อนคดีจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้ำวล่วงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดีให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา ๔๖ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เกิดขึ้นหรือถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำนงจะอ้างอิงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมาสืบหรือเป็นการยากที่จะนำมาสืบในภายหลัง บุคคลนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่น คำขอต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์โดยทำเป็นคำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลส่งคำขอตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลส่งอนุญาตตามคำขอก็ให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้

มาตรา ๔๗ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๔๖ ผู้ยื่นคำขอจะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์มีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดยไม่

ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐาน ที่ขอสืบไว้ก่อน โดยมีเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๖๑ ถึงมาตรา ๒๖๓ และมาตรา ๒๖๗ ถึงมาตรา ๒๖๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้แก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๔๘ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์อาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ต้องให้ความรู้ความทุกฝ่ายทราบและไม่ตัดสิทธิคู่ความในอันที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญฝ่ายตนมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

มาตรา ๔๙ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ขอให้มาให้ความเห็นมีสิทธิได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๕๐ ในคดีแพ่งคู่ความจะแต่งตั้งบุคคลใดซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทนตนก็ได้ โดยให้ยื่นคำขอต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น เมื่อศาลอนุญาตแล้ว จะส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งนั้นก็ได

ถ้าคู่ความไม่มีภูมิลำเนาหรือสำนักทำราชการในเขตศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่พิจารณาคดี ศาลนั้นจะสั่งให้คู่ความแต่งตั้งบุคคลที่มีภูมิลำเนาในเขตศาลนั้น ซึ่งจะเป็นการสะดวกในการส่งคำคู่ความหรือเอกสารภายในเวลาภายในเวลาที่ศาลกำหนดเพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทนก็ได้

ถ้าคู่ความไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลตามวรรคสอง การส่งคำคู่ความหรือเอกสารจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ศาลที่พิจารณาคดี แจ้งให้คู่ความมารับคำคู่ความหรือเอกสารนั้นแทนการส่งโดยวิธีอื่นก็ได้ การส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยวิธีเช่นนี้ให้มีผลใช้ได้เมื่อพ้นสิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศ

การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่คู่ความหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้ง ให้กระทำได้เช่นเดียวกับการส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่คู่ความดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือจะส่งโดยทางโทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นตามหลักเกณฑ์ที่ระบุในข้อกำหนดตามมาตรา ๔๐ ก็ได้ การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่คู่ความหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคนี้ให้มีผลใช้ได้เมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันส่งหรือสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการส่งโดยวิธีอื่นแทน

มาตรา ๕๑ ในคดีแพ่ง เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์แจ้งกำหนดนัดพิจารณาให้คู่ความฝ่ายใดทราบแล้ว คู่ความฝ่ายนั้นไม่มาศาลตามกำหนดนัดให้เป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายนั้นมารับทราบกำหนดนัดต่อไปจากศาลเอง หากไม่มารับทราบ ให้ถือว่าคู่ความฝ่ายนั้นได้ทราบกำหนดนัดต่อไปแล้ว

มาตรา ๕๒ ในการฟ้องคดีแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ตามมาตรา ๑๖ ถ้าคดีนั้นมีข้อหา ข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาและคำขอบังคับในเรื่องอื่นที่ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ประกอบด้วย ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์จะรับพิจารณาพิพากษารวมกันไปด้วยหรือให้แยกไปดำเนินคดียังศาลที่มีอำนาจก็ได้ โดยให้คำนึงถึงความสะดวกและประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ

มาตรา ๕๓ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์รับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นไว้ด้วย

ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันในความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์จะรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรม หรือไม่รับพิจารณาพิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ โดยให้โจทก์แยกฟ้องเป็นคดีใหม่ยังศาลที่มีอำนาจก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความสะดวกและประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ

มาตรา ๕๔ ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้นำมาใช้บังคับ หรือระยะเวลาตามที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กำหนด เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์พิจารณาเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความร้องขอ ศาลมีอำนาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

มาตรา ๕๕ การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ให้คำนึงถึงการที่จะทำให้ประเด็นข้อพิพาทในเนื้อหาแห่งคดีนั้นได้รับการวินิจฉัยโดยเที่ยงธรรม สะดวก และรวดเร็ว แม้จะปรากฏข้อคิดระเบียบหรือคิดหลงในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของคู่ความฝ่ายใดก็ไม่พึงเป็นเหตุให้คู่ความฝ่ายนั้นแพ้คดี แต่ให้ศาลสั่งให้คู่ความที่ดำเนินกระบวนการพิจารณาผิดระเบียบหรือคิดหลงนั้นทำการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่ศาล

เห็นสมควรกำหนด เว้นแต่ข้อพิพาทหรือพิพาทนั้นเกิดจากความไม่สุจริตหรือเกิดจากความจงใจหรือละเลยเพิกเฉยของกลุ่มความฝ่ายนั้น อันเป็นการเอาเปรียบคู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง

มาตรา ๕๖ คู่ความอาจตกลงกันให้นำที่นำสืบข้อเท็จจริงในประเด็นข้อพิพาททั้งหมดหรือบางประเด็นตกอยู่แก่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ตกลงกันให้สืบพยานบุคคลแทนพยานเอกสารหรือสืบพยานบุคคลเพื่อแสดงว่ามีข้อความเพิ่มเติม ตัดทอน หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในเอกสาร แม้จะเป็นกรณีที่กฎหมายบังคับให้ต้องมีพยานเอกสารมาแสดงก็ตาม หรือตกลงกันให้ไม่ต้องแปลเอกสารภาษาอังกฤษที่ต้องส่งศาล หรือตกลงกันเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาอื่น ๆ ได้ ถ้าศาลเห็นว่าข้อตกลงไม่ได้ทำให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาดัดขัด ถ้าใช่หรือไม่เป็นธรรมศาลจะอนุญาตตามที่คู่ความตกลงกันนั้นก็ได้

มาตรา ๕๗ การติดต่อระหว่างศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กับศาลยุติธรรมอื่นหรือคู่ความอาจทำโดยทางโทรศัพท์ โทรสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นก็ได้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วน ความสะดวกรวดเร็ว และความเหมาะสมตามสภาพแห่งเนื้อหาของเรื่องที่ทำกรติดต่อตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ระบุในข้อกำหนดตามมาตรา ๔๐

มาตรา ๕๘ เมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีคำขอและศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้คู่ความเสนอบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของผู้ที่ตนประสงค์จะอ้างเป็นพยานแทนการซักถามผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานต่อหน้าศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

คู่ความที่ประสงค์จะเสนอบันทึกถ้อยคำแทนการซักถามพยานตามวรรคหนึ่ง จะต้องยื่นคำร้องแสดงความจำนงพร้อมเหตุผลต่อศาลก่อนวันสืบพยานบุคคลนั้น ให้ศาลพิจารณากำหนดระยะเวลาที่คู่ความจะต้องยื่นบันทึกลถ้อยคำดังกล่าวต่อศาลและส่งสำเนาบันทึกลถ้อยคำนั้นให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อมีการยื่นบันทึกลถ้อยคำต่อศาลแล้ว คู่ความที่ยื่นไม่อาจขอลอนบันทึกลถ้อยคำนั้นและให้ถือว่าบันทึกลถ้อยคำดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานในคดีแล้ว

ศาลอาจสั่งให้ผู้ให้ถ้อยคำมาศาลเพื่อเบิกความตอบคำถามค้านและคำถามตั้งของคู่ความด้วยก็ได้ หากผู้ให้ถ้อยคำไม่มาศาลตามคำสั่ง ให้ศาลปฏิเสธที่จะรับฟังบันทึกลถ้อยคำของผู้นั้นเป็นพยานหลักฐานในคดี แต่ถ้าศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จะรับฟังบันทึกลถ้อยคำที่ผู้ให้ถ้อยคำมิได้มาศาลนั้น ประกอบพยานหลักฐานอื่นก็ได้

ในกรณีที่คู่ความตกลงกันให้พยานไม่ต้องมาศาล หรือคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งไม่คิดใจถามค้านพยาน ให้ศาลรับฟังบันทึกลถ้อยคำดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานในคดี

มาตรา ๕๕ บันทึกล้อยคำตามมาตรา ๕๔ ให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อศาล และเลขคดี
- (๒) วัน เดือน ปี และสถานที่ที่ทำบันทึกล้อยคำ
- (๓) ชื่อ และชื่อสกุลของกลุ่มความ
- (๔) ชื่อ และชื่อสกุล อายุ ที่อยู่ อาชีพ และความสัมพันธ์กับกลุ่มความของผู้ให้ล้อยคำ
- (๕) รายละเอียดแห่งข้อเท็จจริง และหรือความเห็นของผู้ให้ล้อยคำ
- (๖) ลายมือชื่อผู้ให้ล้อยคำ

ห้ามมิให้แก้ไขเพิ่มเติมบันทึกล้อยคำที่ได้ยื่นไว้แล้วต่อศาล เว้นแต่เป็นรายการใน (๑) ถึง (๓) หรือเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดหรือผิดพลาดเล็กน้อย

มาตรา ๖๐ เมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีคำขอและศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้เสนอบันทึกล้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของผู้ให้ล้อยคำซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศต่อศาล แทนการนำผู้ให้ล้อยคำมาเบิกความเป็นพยานต่อหน้าศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ ทั้งนี้ บันทึกล้อยคำดังกล่าวให้เป็นไปตามที่ระบุในมาตรา ๕๕ หรือตามกฎหมายของประเทศที่บันทึกล้อยคำนั้นได้ทำขึ้น

มาตรา ๖๑ เมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีคำขอและศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้นำสืบพยานหลักฐานที่อยู่นอกศาลโดยระบบการประชุมทางโทรศัพท์หรือทางจอภาพได้ โดยให้คู่ความฝ่ายที่อ้างพยานหลักฐานเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย และไม่ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายนั้นเป็นค่าฤชาธรรมเนียมในการดำเนินกระบวนการพิจารณาซึ่งศาลอาจพิพากษาให้คู่ความฝ่ายอื่นรับผิดชอบได้ตามมาตรา ๑๖๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

การสืบพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งให้มีผลเช่นเดียวกับการนำสืบพยานหลักฐานนั้นในห้องพิจารณาของศาล

มาตรา ๖๒ ในการวินิจฉัยว่าบันทึกล้อยคำที่ผู้ให้ล้อยคำมิได้มาศาลตามมาตรา ๕๔ วรรคสาม หรือวรรคสี่ บันทึกล้อยคำตามมาตรา ๖๐ หรือพยานบอกเล่ามีน้ำหนักให้รับฟังได้หรือไม่และเพียงใดนั้น ศาลต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง โดยคำนึงถึงสภาพ ลักษณะ และแหล่งที่มาของบันทึกล้อยคำหรือพยานบอกเล่านั้นด้วย

มาตรา ๖๓ เมื่อศาลเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นการจำเป็นที่จะต้องนำพยานหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับประเด็น ในคดีรวมทั้งเอกสารหรือวัตถุใดที่อยู่ในความครอบครองหรือการดูแลรักษาของกลุ่มความฝ่ายใดมาสืบเพิ่มเติม ให้ศาลทำการสืบพยานหลักฐานต่อไป ซึ่งอาจรวมทั้งการที่จะเรียกพยานที่สืบแล้วมาสืบใหม่ด้วย โดยไม่ต้องมีฝ่ายใดร้องขอ

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าจำนวนเงินหรือมูลค่าแห่งทรัพย์สินที่โจทก์คิดคำนวณไว้ไม่ถูกต้อง ศาลมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยให้ถูกต้องได้

หมวด ๕

อุทธรณ์

มาตรา ๖๕ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์นั้น ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๖๖ ในคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- (๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก
- (๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้
- (๔) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับเกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๗ ในคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๖ ถ้าผู้พิพากษาคนใดซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งรับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือในคดีที่พนักงานอัยการเป็น โจทก์อุทธรณ์ อัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ก็ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปเสมือนหนึ่งว่ามีกรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาแล้วส่งสำนวนพร้อมอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกา เพื่อพิจารณาว่ามีเหตุสมควรจะสั่งรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปหรือไม่

มาตรา ๖๘ ในคดีแพ่งที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสามแสนบาท หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์คำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ในปัญหาข้อเท็จจริง แต่ถ้าผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาคดีนั้นได้ทำความเห็นแย้งไว้ หรือผู้พิพากษาดังกล่าว หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

กลางหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและพาณิชย์ภาคได้รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ ให้ศาลทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและพาณิชย์ดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปเสมือนหนึ่งมีการรับอุทธรณ์ แล้วส่งสำนวนพร้อมอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณาว่ามีเหตุสมควรจะสั่งรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปหรือไม่

มาตรา ๖๕ การขอให้ผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาคดีในศาลทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและพาณิชย์หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและพาณิชย์กลางหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและพาณิชย์ภาครับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องถึงผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาคดีคนใดคนหนึ่งหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลนั้นแล้วแต่กรณี พร้อมกับคำฟ้องอุทธรณ์ต่อศาลทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและพาณิชย์ เมื่อศาลได้รับคำร้องเช่นนั้นแล้ว ให้ศาลส่งคำร้องพร้อมด้วยสำนวนความไปยังผู้พิพากษาหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลดังกล่าวแล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๖ การยื่นคำร้องขอทุเลาการบังคับคดีของลูกหนี้ตามคำพิพากษาหากศาลทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและพาณิชย์เห็นสมควรจะสั่งให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้นยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สิน ทั้งที่อยู่ในความครอบครองของตนเองและผู้อื่น กับบัญชีแสดงหนี้สินรวมทั้งหนี้ที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระด้วยก็ได้ และหากศาลทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้ทุเลาการบังคับคดีไว้ ก็ให้ศาลทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและพาณิชย์มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ทุเลาการบังคับคดีโดยจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๖๗ ให้ประธานศาลฎีกาจัดตั้งแผนกคดีทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและแผนกคดีพาณิชย์ขึ้นในศาลฎีกาเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและคดีพาณิชย์แล้วแต่กรณี โดยให้เปลี่ยนสถานะแผนกคดีทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นแผนกคดีทฤษฎีสิทธิทางปัญญา และเปลี่ยนแผนกคดีพาณิชย์ที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นแผนกคดีพาณิชย์ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับแก่การแต่งตั้งผู้พิพากษาในแผนกคดีทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและแผนกคดีพาณิชย์ในศาลฎีกาโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมประกาศกำหนด

มาตรา ๖๘ การพิจารณาพิพากษาคดีทฤษฎีสิทธิทางปัญญาหรือคดีพาณิชย์ในศาลฎีกา ให้แผนกคดีดังกล่าวดำเนินการพิจารณาพิพากษาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ศาลได้รับสำนวนที่อุทธรณ์ขึ้นมา เว้นแต่กรณีมีเหตุขัดข้องให้ประธานแผนกคดีทฤษฎีสิทธิทางปัญญาหรือองค์คณะผู้พิพากษาผู้รับผิดชอบคดีนั้นมีอำนาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้ครั้งละไม่เกินสามเดือน

มาตรา ๗๓ ในคดีที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์รับอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกานั้น หากศาลพิจารณาเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวต้องห้ามตามกฎหมายให้พิพากษายกอุทธรณ์ แต่ถ้าศาลดังกล่าวพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาดจะรับพิจารณาพิพากษาให้ก็ได้

มาตรา ๗๔ ในการพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ในศาลฎีกา แม้ศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อุทธรณ์ข้อใดจะเป็นสาระแก่นักดี แต่มีเหตุที่ไม่ควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลตามหลักเกณฑ์ที่ประธานศาลฎีกากำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ศาลจะไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ข้อดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๗๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ในศาลฎีกาโดยอนุโลม

หมวด ๖

วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาและการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

มาตรา ๗๖ วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาและการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งทางแพ่ง ในคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และข้อกำหนดตามมาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มียกเว้นและข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๗ นอกจากคู่ความจะขอคุ้มครองชั่วคราวได้ตามบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาในภาคที่ลักษณะหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งแล้ว ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรกำหนดมาตรการ วิธีการ หรือเงื่อนไขใด ๆ เพื่อบรรเทาความเสียหายหรือป้องกันเหตุที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่คู่ความหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากคู่ความหรือบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลมีอำนาจกำหนดมาตรการ วิธีการ หรือเงื่อนไขใด ๆ ได้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม โดยให้ถือตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดย ข้อกำหนดตามมาตรา ๔๐

มาตรา ๗๘ ก่อนเข้าหนี้จะเป็นโจทก์ยื่นฟ้องลูกหนี้และผู้ต้องรับผิดชอบแก่ตนต่อศาล ถ้ามีเหตุเช่นเดียวกับที่จะทำให้โจทก์มีสิทธิยื่นคำขอให้ศาลมีคำสั่งจัดให้มีวิธีคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ หรือ ๒๖๔ เจ้าหนี้ชอบที่จะยื่นคำร้องขอต่อศาลได้เช่นกัน โดยให้นำบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาในภาคสัญลักษณ์หนึ่งแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อศาลมีคำสั่งจัดให้มีวิธีคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษาดำเนินการตามคำขอของเจ้าหนี้ตามวรรคหนึ่งแล้ว หากเจ้าหนี้ได้ยื่นฟ้องลูกหนี้หรือผู้ต้องรับผิดชอบนั้นภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ยื่นคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้คำสั่งศาลนั้นมีผลต่อไปเสมือนเป็นคำสั่งจัดให้มีวิธีคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษาดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

หากเจ้าหนี้ไม่ได้ยื่นคำฟ้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้คำสั่งศาลนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ในระหว่างพิจารณาคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง แม้เจ้าหนี้จะได้อื่นคำฟ้องภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองแล้ว ก็ให้ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาตามคำร้องนั้นต่อไปและหากศาลมีคำสั่งจัดให้มีวิธีคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษาก็ให้คำสั่งนั้นมีผลบังคับตามวรรคสอง

มาตรา ๗๙ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๒๘๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ในการรวบรวมเงินให้พอชำระหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งเจ้าพนักงานบังคับคดีอาจบังคับคดีจากทรัพย์สินของลูกหนี้ที่เป็นสิทธิในลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ ชื่อทางการค้า หรือทรัพย์สินทางปัญญาอย่างอื่นได้โดยปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ และข้อกำหนดตามมาตรา ๔๐

มาตรา ๘๐ เมื่อมีคำขอให้บังคับคดีแก่สิทธิในสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ หรือทรัพย์สินทางปัญญาอื่นซึ่งได้จดทะเบียนไว้ตามกฎหมาย ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีหนังสือแจ้งให้ลูกหนี้หรือผู้มีชื่อเป็นเจ้าของสิทธิในทะเบียนทราบว่าเจ้าพนักงานบังคับคดีจะบังคับคดีจากทรัพย์สินนั้น ยึดเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ แห่งสิทธินั้นไว้ และมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนระงับการจดทะเบียน โอนหรืออนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าว เมื่อได้ดำเนินการเช่นนั้นแล้ว ให้มีผลเป็นการยึดทรัพย์สินนั้น

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีตรวจสอบความเป็นเจ้าของสิทธิและนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องในทรัพย์สินนั้น โดยให้มีอำนาจสอบสวนลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือเรียกบุคคลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องจากบุคคลอื่นมาสอบถามหรือตรวจสอบ และทำรายงานการ

ตรวจสอบโดยละเอียดเสนอต่อศาลพร้อมการขออนุญาตต่อศาลเพื่อขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น

ก่อนขายทรัพย์สินให้เจ้าพนักงานบังคับคดีประกาศหนังสือพิมพ์หรือสื่อสารสนเทศอื่นแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินและการบังคับคดีจากทรัพย์สินนั้นเพื่อให้ผู้ที่อาจต้องเสียหายได้มีโอกาสทราบ และหากการตรวจสอบตามวรรคสองพบผู้ที่ต้องเสียหาย ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีหนังสือแจ้งบุคคลดังกล่าวด้วย

มาตรา ๘๑ เมื่อมีคำขอให้บังคับคดีแก่สิทธิในลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ ชื่อทางการค้า ซึ่งไม่มีการจดทะเบียนตามกฎหมาย หรือความลับทางการค้าซึ่งลูกหนี้หรือผู้เก็บรักษายินยอมให้บังคับคดีได้ให้นำมาตรา ๘๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการขอเพิกถอนการบังคับคดีหรือการขายทอดตลาดทรัพย์สินทางปัญญาตามวรรคหนึ่งตามบทบัญญัติมาตรา ๒๕๖ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๕ ทวิ วรรคสองแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง บุคคลภายนอกซึ่งต้องเสียหายจากการขายทรัพย์สินดังกล่าวมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนการขายทรัพย์สินนั้นได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบเหตุที่ทำให้ตนต้องเสียหาย แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ขายทรัพย์สินนั้น

ในระหว่างระยะเวลาที่อาจมีการร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนการขายทรัพย์สินตามวรรคสองให้เจ้าพนักงานบังคับคดีระงับการจ่ายเงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินนั้นไว้ก่อน เว้นแต่ผู้มีสิทธิได้รับเงินจะวางประกันเท่ากับจำนวนเงินนั้นไว้แล้ว

มาตรา ๘๒ เมื่อมีการขายทรัพย์สินที่เป็นสิทธิในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ และชื่อทางการค้า แล้วให้เจ้าพนักงานบังคับคดีประกาศหนังสือพิมพ์ เพื่อให้ผู้บริโภคได้ทราบว่าทรัพย์สินนั้นได้มีการขายแล้ว

การใช้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการไม่ว่าที่ได้จดทะเบียนไว้หรือไม่และชื่อทางการค้าของผู้ซื้อทรัพย์สินจากการบังคับคดี ต้องแสดงให้ปรากฏแก่ผู้บริโภคสินค้าหรือบริการทราบถึงแหล่งกำเนิดของสินค้าหรือบริการ โดยสุจริต

มาตรา ๘๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๗ เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาชอบที่จะร้องขอให้บังคับคดีได้ภายในห้าปี นับแต่วันมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

มาตรา ๘๔ แม้จะมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เจ้าหนี้และลูกหนี้ตามคำพิพากษาก็อาจตกลงประนีประนอมกันเกี่ยวกับการชำระหนี้ตามคำพิพากษา และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์มี

อำนาจที่จะไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีตกลงประนีประนอมกันดังกล่าวได้ หากเจ้าหนี้และลูกหนี้ตกลงกันได้ ให้ศาลบันทึกข้อตกลงประนีประนอมนั้นไว้และดำเนินการบังคับคดีไปตามข้อตกลงนั้น

มาตรา ๘๕ กรณีที่มีการตกลงประนีประนอมเกี่ยวกับการชำระหนี้ตามมาตรา ๘๔ ก่อนมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หากเจ้าหนี้อยอมผ่อนปรนลดจำนวนหนี้หรือประโยชน์ใดๆ ที่ลูกหนี้ต้องชำระตามคำพิพากษาให้แก่ลูกหนี้โดยไม่มีเงื่อนไข ให้ถือว่าเจ้าหนี้สละสิทธิในการบังคับคดีเฉพาะส่วนที่ตกลงยอมผ่อนปรนให้เท่านั้น แต่ถ้าเจ้าหนี้อยอมผ่อนปรนดังกล่าวให้โดยมีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลา ให้ถือว่าเจ้าหนี้คงมีสิทธิในการบังคับคดีภายใต้เงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลาดังกล่าวเท่านั้น

เมื่อได้ทำบันทึกข้อตกลงประนีประนอมกันตามมาตรา ๘๔ แล้ว หากศาลยังมีคดีบังคับคดีให้ศาลออกคำสั่งตามคำพิพากษาโดยกำหนดเงื่อนไขให้ลูกหนี้ปฏิบัติตามคำพิพากษาปฏิบัติตามข้อตกลงประนีประนอมนั้น แต่หากศาลได้ออกคำสั่งไว้ก่อนแล้ว ไม่ว่าจะได้ออกหมายบังคับคดีแล้วหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าคำสั่งเดิมเป็นอันถูกเพิกถอนไป และให้ศาลออกคำสั่งใหม่ โดยกำหนดเงื่อนไขให้ลูกหนี้ปฏิบัติตามข้อตกลงประนีประนอมนั้น

มาตรา ๘๖ กรณีที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้แล้ว การตกลงประนีประนอมกันตามวรรคสาม ไม่กระทบกระเทือนถึงความสมบูรณ์ของการบังคับคดีที่ได้กระทำไปก่อนหน้านั้น และหากเจ้าหนี้และลูกหนี้จะตกลงประนีประนอมกันต้องมีข้อตกลงเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ รวมตลอดถึงเงินที่ได้จากการบังคับคดีที่เจ้าพนักงานบังคับคดียังไม่ได้จ่ายไปด้วย มิฉะนั้น ให้ข้อตกลงดังกล่าวเป็นโมฆะ

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากมีการถอนการบังคับคดีตามข้อตกลงประนีประนอมนั้น ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการยึดหรืออายัดส่วนที่เกินกว่าหนึ่งพันบาท และการถอนการบังคับคดีนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลภายนอกที่มีอยู่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

กรณีตามวรรคหนึ่ง เจ้าหนี้และลูกหนี้อาจตกลงกันให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจัดการประการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ เพื่อประโยชน์ในการชำระหนี้หรือปฏิบัติตามข้อตกลงประนีประนอมกันก็ได้ แต่หากมีบุคคลอื่นผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินนั้น การตกลงดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมหรือการเข้าร่วมตกลงของผู้มีส่วนได้เสียนั้นด้วย ในการนี้ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจตั้งผู้จัดการหรือผู้บริหารทรัพย์สินนั้นหรือการจัดการกิจการหรือการร่วมทุนตามข้อตกลงประนีประนอมได้ โดยให้ผู้จัดการหรือผู้บริหารได้รับค่าตอบแทนตามที่เจ้าพนักงานบังคับคดี เจ้าหนี้ ลูกหนี้ และผู้มีส่วนได้เสียทุกคนเห็นชอบร่วมกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ทั้งผู้จัดการหรือผู้บริหารและหรือค่าตอบแทน ดังกล่าวให้เสนอศาลเป็นผู้กำหนด คำสั่งศาลดังกล่าวให้เป็นที่สุด

มาตรา ๘๓ หากลูกหนี้ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงประนีประนอมเกี่ยวกับการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๕ จนจำเป็นต้องมีการบังคับคดีต่อไปให้ขยายระยะเวลาตามมาตรา ๘๓ ออกไปอีกห้าปี นับแต่วันที่ลูกหนี้ปฏิบัติผิดข้อตกลงนั้น

มาตรา ๘๔ เจ้าของที่แท้จริงแห่งทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดและขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นแล้ว หรือผู้มีสิทธิที่แท้จริงแห่งสิทธิเรียกร้องที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้อายัดไว้ ชอบที่จะยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้ตนได้รับเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้น โดยวิธีอื่น หรือเงินตามสิทธิเรียกร้องที่ได้จากการอายัด ก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้จ่ายเงินนั้นได้ ทั้งนี้ไม่เป็นการเสื่อมสิทธิตามมาตรา ๒๕๖ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๕ ทวิวรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และมาตรา ๘๑ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัตินี้

เมื่อมีการยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีงดการจ่ายเงินนั้นไว้ก่อน

ในการยื่นคำร้องขอตามวรรคหนึ่งนั้น ให้นำมาตรา ๒๕๖ วรรคห้าและวรรคหกแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ผู้ร้องขอตามวรรคหนึ่งได้รับเงินตามคำร้องขอศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาใช้ค่าค่าธรรมเนียมในการดำเนินคดีตามคำร้องขอนั้น รวมทั้งค่าธรรมเนียมในการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น หรือค่าธรรมเนียมในการอายัดให้แก่ผู้ร้องขอด้วย

มาตรา ๘๕ เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดอสังหาริมทรัพย์ไว้แล้ว ให้ตรวจสอบว่าหากมีการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นแล้ว มีเหตุอันเป็นการรอนสิทธิแก่ผู้ซื้อทรัพย์อย่างใดบ้างหรือไม่ หากปรากฏว่าเหตุแห่งการรอนสิทธินั้นเป็นเพราะบุคคลภายนอกมีสิทธิโดยชอบให้เจ้าพนักงานบังคับคดีระบุเหตุนั้นไว้ในประกาศขายทอดตลาดหรือแจ้งเหตุนั้นให้ผู้ประสงค์จะซื้อทรัพย์ทราบก่อนที่จะขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นด้วย

หากเจ้าพนักงานบังคับคดีเห็นว่าบุคคลภายนอกไม่มีสิทธิใดๆ ที่จะอาศัยหรือครอบครองหรือรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้น ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อให้การอาศัย การครอบครองหรือรบกวนการครอบครองนั้นหมดสิ้นไป

การดำเนินการตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้อาศัย ผู้ครอบครองหรือรบกวนการครอบครองออกไปจากอสังหาริมทรัพย์หรือยุติการกระทำดังกล่าวภายในเวลาอันสมควร หากผู้อาศัย ผู้ครอบครองหรือรบกวนการครอบครองฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าว ให้นำมาตรา ๒๕๖ ทวิ มาตรา ๒๕๖ ตรี มาตรา ๒๕๖ จัตวา มาตรา ๒๕๖ เบญจ มาตรา ๒๕๖ ฉ มาตรา ๒๕๖ สัตต มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๘ มาตรา ๒๕๘ มาตรา ๒๕๘ มาตรา ๓๐๐ และมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวล

กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่ผู้ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานบังคับคดีดังกล่าวด้วย โดยอนุโลม

การดำเนินการตามวรรคสาม ไม่เป็นเหตุให้ต้องงดการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น แต่หากยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องแจ้งให้ผู้ประสงค์จะซื้อทรัพย์สินทราบ ก่อนลงมือขายทอดตลาด หรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น

มาตรา ๕๐ เมื่อมีการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น ซึ่งทรัพย์สินที่เป็น อสังหาริมทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาแล้ว หากลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารไม่ออกจาก อสังหาริมทรัพย์นั้น ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีในอันที่จะบังคับคดีแก่ลูกหนี้ตามคำ พิพากษาและบริวารให้ออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้น เพื่อส่งมอบทรัพย์สินแก่ผู้ซื้อทรัพย์สิน โดยให้นำ มาตรา ๘๕ วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๐/๑ การบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศให้เป็นไปตาม เงื่อนไข หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

เจ้าหนี้ในคดีพาณิชย์ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศที่ประเทศไทยไม่มี พันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศที่จะต้องให้การยอมรับนับถือหรือบังคับคดีให้ อาจนำหนี้ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นมาฟ้องบังคับลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวให้ชำระหนี้ นั้น ได้ ตามหลักด้อยที่ด้อยปฏิบัติระหว่างกัน หากคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น เป็นคำพิพากษาหรือคำสั่ง ที่ถึงที่สุด ผูกพันคู่กรณี และได้มาโดยชอบ เว้นแต่การบังคับชำระหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง นั้นจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

หมวด ๘

คำอุทธรณ์นิยาม

มาตรา ๕๑ ในคดีคำขอปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ให้โจทก์เสียค่าขึ้น ศาลในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ตามจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกร้องหรือทรัพย์สินที่พิพาทกัน ดังนี้

- (๑) ทุนทรัพย์ไม่เกินสิบล้านบาท อัตราสองบาทห้าสิบสตางค์ต่อทุกหนึ่งร้อยบาท
- (๒) ทุนทรัพย์ส่วนที่เกินสิบล้านบาท อัตราหนึ่งบาทต่อทุกหนึ่งร้อยบาทแต่ไม่ให้เกินสอง แสนห้าหมื่นบาท

ในคดีคำขอปลดเปลื้องทุกข์อันไม่อาจคำนวณเป็นราคาส่งเงินได้ให้โจทก์เสียค่าขึ้นศาลในศาล
ทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เรื่องละห้าพันบาท

ในคดีที่มีคำขอปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาส่งเงินได้และไม่อาจคำนวณเป็นราคา
เงินได้รวมกันอยู่ให้เรียกค่าขึ้นศาลตามอัตราในวรรคหนึ่ง แต่มิให้ต่ำกว่าอัตราในวรรคสอง

มาตรา ๕๒ ค่าทนายความ ให้ศาลกำหนดค่าทนายความให้แก่คู่ความฝ่ายที่ชนะคดีเป็น
รายบุคคล ไม่ว่าคู่ความฝ่ายที่ชนะคดีเหล่านั้นจะใช้ทนายความคนเดียวหรือไม่ โดยให้กำหนด
ให้แก่คู่ความฝ่ายที่ชนะคดีคนละไม่ต่ำกว่าห้าพันบาท แต่ไม่เกินร้อยละสิบของทุนทรัพย์ที่พิพาทกันใน
ศาลนั้น สำหรับคดีไม่มีทุนทรัพย์ให้ศาลกำหนดค่าทนายความให้แก่คู่ความฝ่ายที่ชนะคดีไม่เกินห้า
หมื่นบาท

การพิจารณาค่าทนายความตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลพิจารณาตามความยากง่ายแห่งคดี
เวลาหรือการงานที่ทนายความต้องดำเนินกระบวนพิจารณาในคดีนั้นให้แก่ผู้ชนะคดีแต่ละคน
รวมทั้งพฤติการณ์ในการดำเนินกระบวนพิจารณาของคู่ความทุกฝ่ายว่าได้คำนึงถึงความเป็นธรรม
และความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินคดีอย่างไรหรือไม่ด้วย

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ศาลฎีกาพิพากษาแก้ กลับ หรือยกคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทาง
ปัญญาและพาณิชย์โดยอาศัยเหตุซึ่งมิได้เกิดจากการละเลย เพิกเฉย หรือการดำเนินคดีผิดพลาดของ
คู่ความ ให้ศาลฎีกามีอำนาจใช้ดุลพินิจคืนค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เฉพาะในส่วนที่มีคำ
พิพากษาดังกล่าวได้ตามสมควร เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ในกรณีที่ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ทั้งหมด ให้คืนค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์
เฉพาะส่วนที่เกินกว่าห้าพันบาท

มาตรา ๕๔ การดำเนินคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมตาม
ตาราง ๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๕๕ ค่าธรรมเนียมศาลที่ต้องชำระหรือเงินที่ต้องวางศาลตามพระราชบัญญัตินี้
หรือตามกฎหมายอื่นที่พระราชบัญญัตินี้ให้นำมาใช้บังคับด้วยนั้น ให้เป็นหน้าที่ของศาลในการเรียก
เก็บจากผู้มีหน้าที่ต้องชำระหรือนำมาวางให้ครบถ้วน ศาลจะมีคำพิพากษาหรือ คำสั่งเป็นผลร้ายแก่
ผู้มีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมหรือวางเงินดังกล่าวเพราะเหตุที่ไม่ชำระหรือวางเงินให้ครบถ้วน
ได้ต่อเมื่อได้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือเงินนั้นแล้ว แต่ผู้มีหน้าที่ต้องชำระหรือวางเงิน ไม่ยอม
ชำระหรือวางเงินนั้น

มาตรา ๕๖ ในการยื่นคำร้องขอดำเนินคดีอย่างคนอนาถาสำหรับคดีทรัพย์สินทางปัญญา
และพาณิชย์นั้น จะต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของตนเองหรือผู้อื่น และ

บัญชีแสดงหนี้สินรวมทั้งหนี้ที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระด้วย ตามแบบที่กำหนดในข้อกำหนดตาม
มาตรา ๔๐

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๗ บทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่บรรดาคดีทั้งหลายที่ยื่น
ฟ้องก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสิทธิเรียกร้องใดที่ยังไม่ครบกำหนดอายุความตามบท
กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่เดิม ให้สิทธิเรียกร้องนั้นมีอายุความสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้
ใช้บังคับ

มาตรา ๕๘ คดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ
กลางก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้พิจารณาพิพากษาคดีต่อไปในศาลทรัพย์สิน
ทางปัญญาและพาณิชย์กลาง

คดีที่ค้างพิจารณาในศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ให้
พิจารณาพิพากษาคดีต่อไปในแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาหรือแผนกคดีพาณิชย์ตามที่ประธาน
ศาลฎีกาวินิจฉัย

คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่ค้างพิจารณา
อยู่ในศาลชั้นต้นอื่นในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นนั้นคงพิจารณาพิพากษา
ต่อไปจนเสร็จโดยถือว่าคดีนั้นมีใช้คดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่
ถ้าคู่ความทุกฝ่ายตกลงกันร้องขอให้โอนคดีนั้นไปพิจารณาพิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญา
และพาณิชย์ที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษายกในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับ
นี้ใช้บังคับ ก็ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์นั้นรับคดีไว้พิจารณาพิพากษาต่อไป

มาตรา ๕๙ ในระหว่างที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคยังมีได้เปิดทำการใน
ท้องที่ใดให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางมีเขตในท้องที่นั้นด้วย ในคดีแพ่งโจทก์จะ
ยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลจังหวัดที่มูลคดีเกิดขึ้นในเขต
ศาลก็ได้และในคดีอาญา โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อ
ว่าได้เกิดขึ้น หรือจำเลยมีที่อยู่หรือถูกจับได้หรือท้องที่ที่เจ้าพนักงานทำการสอบสวนจำเลยก็ได้ให้
ศาลจังหวัดแจ้งไปยังศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและ
พาณิชย์กลางรับคดีนั้นไว้แล้ว จะออกไปทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาล

จังหวัดแห่งท้องที่นั้น หรือจะกำหนดให้ทำการไต่สวนมูลฟ้องนั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาล
 ทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางก็ได้ ตามที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางจะ
 เห็นสมควร

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางอาจขอให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่โจทก์ยื่นคำ
 ฟ้องไว้หรือศาลจังหวัดอื่นใดดำเนินกระบวนการพิจารณาใดๆ อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท
 แห่งคดีได้ตามความจำเป็น ในกรณีเช่นว่านี้ให้ศาลจังหวัดนำวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญา
 และพาณิชย์ในหมวดเดียวกันใช้บังคับแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลนั้น

ให้ศาลจังหวัดที่โจทก์ยื่นฟ้องไว้หรือศาลจังหวัดอื่นตามวรรคสองมีอำนาจออกหมายจับ
 หรือปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยได้

มาตรา ๑๐๐ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงิน งบประมาณ
 ในส่วนที่เกี่ยวกับศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ไปเป็นของศาล
 ทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง

มาตรา ๑๐๑ ให้อธิบดีผู้พิพากษา รองอธิบดีผู้พิพากษา ผู้พิพากษาอาวุโส ผู้พิพากษาหัวหน้า
 คณะ ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ และเลขานุการศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่าง
 ประเทศกลาง ซึ่งดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอธิบดีผู้
 พิพากษา รองอธิบดีผู้พิพากษา ผู้พิพากษาอาวุโส ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ ผู้พิพากษา ผู้พิพากษา
 สมทบ และเลขานุการศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง แล้วแต่กรณี

ให้ผู้พิพากษาสมทบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางตามวรรค
 หนึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้พิพากษาสมทบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางต่อไปจนครบ
 กำหนดห้าปีนับแต่วันที่ผู้พิพากษาสมทบนั้น ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในศาลทรัพย์สินทาง
 ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

มาตรา ๑๐๒ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดอ้างถึงศาล
 ทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ อธิบดีผู้พิพากษา รองอธิบดี ผู้พิพากษา ผู้พิพากษา
 ออาวุโส ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ หรือเลขานุการศาลทรัพย์สินทาง
 ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือ
 คำสั่งนั้นอ้างถึงศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ อธิบดีผู้พิพากษา รองอธิบดีผู้พิพากษา ผู้
 พิพากษาอาวุโส ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ หรือเลขานุการศาลทรัพย์สิน
 ทางปัญญาและพาณิชย์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐๓ ให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวปิยะนุช อรุณรังษี

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี นิติศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2)

มหาธุรกิจบัณฑิต ปี 2549

หลักสูตรวิชาว่าความของสำนักฝึกอบรมวิชาว่าความแห่ง

สภานายความ รุ่น 29

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

นิติกร (ลูกจ้างชั่วคราว) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

กระทรวงยุติธรรม ปี 2551-2552

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

กระทรวงยุติธรรม ปี 2552-ปัจจุบัน

